

PIVOVAR BROUMOV

Posudek vedoucí diplomové práce Dominika Sochy.

Tématem diplomové práce je záchrana a znovuzrození městského pivovaru v Broumově. Broumov jako architektonický i urbanistický klenot má řadu jistě hodnotnějších staveb než je nefunkční pivovar v těsné blízkosti monumentálního benediktinského kláštera. Pivovar z druhé polovina 19. století stojící na místě zbořených hradeb však obohacuje městskou strukturu v její různorodosti a je svědkem solidního německého stavitelství. Díky relativně složitému technologickému procesu výroby piva je v tomto objektu zachována celá řada různých stavebních konstrukcí, které přesně sledovaly účel a potřeby jednotlivých procesů. Je to koncert promyšleného a utilitárního stavění. Proto plně souhlasím s názorem autora projektu, že je potřeba i přes chybějící památkovou ochranu objekt zachovat jako doklad stavitelského umění a racionality. V ní právě tkví hodnota objektu. Dominik pečlivě prostudoval podklady, kterých je v tomto případě dostatek nejen díky nedávné architektonické soutěži vypisované městem. Dům má zmapovaný velmi detailně se všemi původními vazbami a prostorovou komplikovaností. Získané poznatky se staly základem jeho rozhodnutí přistupovat k restrukturalizaci téměř pietně. Ve svém návrhu očistil objekty pivovaru od různých v čase nahromaděných přístaveb a nevhodných zásahů, vzniklých částečným novým využíváním objektu. Zachoval původní funkční i stavební členění celku do tří objektů a hledal náplň, která by bývalému pivovaru dala nový život. Při volbě nových funkcí sledoval autor dvě cesty. Jednak hledal funkce, které by byly vhodné a daly vyniknout specifickým konstrukcím a současně hledal odpovědi na potřeby města v jeho historicky komplikované sociálně-ekonomické situaci. Dominik zvolil funkci základní umělecké školy pro nejstarší část bývalé varny, ve středním spojovacím objektu skladu a ubytování tovaryšů navrhl malé „startovní“ byty a do nejatraktivnější části sladovny s hvozdem umístil městskou knihovnu. Kombinace nezávislých funkcí udělala z původního celku tři samostatné objekty, ale mělo-li by to znamenat zachování pivovaru zejména v urbanistickém kontextu, je to počin zcela oprávněný. Autor se pečlivě zabýval též úpravami okolí pivovaru, které je, zvláště ze strany „za hradbami“, velmi neutěšené a škodí přístupu v současné době hojně navštěvované klášterní zahrady. Tyto Dominikovy intervence hodnotím pozitivně, určitě by ale měly být v práci lépe graficky znázorněny. U projektů rekonstrukcí je pravidlem, že do výkresů se značí nejen bourané, ale i nové konstrukce, což v Dominikově práci chybí. Je to jakýsi základní koordinační výkres. Bourání je stejně zodpovědné jako nové intervence. Provozně jsou jednotlivé části navrženy správně bez větších kolizí. Jen je škoda, že například ve výtvarných ateliérech v podkroví školy nepracoval autor podstatněji se světlem, které je pro výtvarné ateliéry zásadní. Jako architekt Dominik neodolal a přidal ve střední části před pavlače fasádní stěnu s ambicí vytvořit intimnější zónu domovní komunikace. Tento zásah je z mého hlediska akceptovatelný, ale zbytečný. Rozpaky ve mně vzbuzují interiéry bytů s nepromyšlenou kompozicí jednotlivých prostorů, jejich společné působení s viditelnou trémovou konstrukcí stropů i kombinace všech možných materiálů. Kladu si též otázku, jak moc jsou promyšlené proporce a profilace výrazných šambrán a říms na fasádách domu (platí to i o členění oken). Tyto prvky by měly architekturu zdobit a ne být lacinou bižuterií. Podobně vnímám i použití „industriálních“ lamp pouličního osvětlení v jinak v podstatě dobře navrženém veřejném prostoru okolí pivovaru. Na závěr doporučuji autorovi, aby si před vydáním tak důležité práce alespoň přečetl textovou část projektu nebo lépe požádal o jazykovou korekturu. Kromě jazykových nedostatků je text v řadě případů nesrozumitelný a nepomáhá k lepšímu čtení projektu.

V Praze 24. 6. 2020

Doc. Ing. arch. Hana Seho
Hodnocení C.